

РЕШЕНИЕ

№ 37387

гр. София, 12.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав, в
публично заседание на 23.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диляна Николова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **7516** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на „КЕШ ПОЙНТ БЪЛГАРИЯ“ ООД срещу Заповед № 5179/02.06.2025г. на председателя на Комисията за защита на потребителите /КЗП/, с която на основание чл.68л, ал.1 вр. чл.68в, вр. чл.68г, ал.1 от Закона за защита на потребителите /ЗЗП/ на жалбоподателя е забранено прилагането на нелоялна търговска практика по см. на чл.68г, ал.1 ЗЗП.

Жалбоподателят моли за отмяната на оспорената заповед като незаконосъобразна – издадена при липса на компетентност, неспазване на изискването за форма на административния акт, съществени нарушения на административнопроизводствените правила и неправилно приложение на закона. На първо място посочва, че описаното в заповедта не представлява административно нарушение по чл.68г ЗЗП, тъй като в случая е приложимо специалното законодателство в областта на потребителското кредитиране и по-специално Законът за потребителските кредити /ЗПК/ и Директива 2008/48/ЕО относно договорите за потребителски кредити. Съгласно т.10 от преамбюла на Директива 2005/29 за нелоялните търговски практики, транспонирана в глава четвърта ЗЗП тя се прилага само дотолкова, доколкото липсват специални правила, а според жалбоподателя в случая такива са налице в посочения закон. Поради това и намира, че председателят на КЗП няма материална компетентност да издава актове от категорията на оспорения. Разширителното прилагане на ПАМ твърди, че нарушава принципа на законоустановеност. В оспорената заповед липсвали изложени мотиви – фактите и обстоятелствата, които обуславят налагане на процесната ПАМ. Дружеството не било уведомено по реда на чл.26 АПК за образуваното производство, с което било нарушено правото му да

упражни правата си в пълен обем. Нарушен бил и материалният закон, тъй като не бил налице нито един елемент от фактическия състав по чл.68г, ал.1 ЗЗП. Дружеството поддържало интернет страница, на която била поместена основната информация относно предоставяните от него услуги по потребителско кредитиране. Приложимият специален закон не съдържал никакви изисквания относно съдържанието на интернет страницата. Чрез нея търговецът не отправял предложения по см. на чл.5, ал.1 ЗПК или сключване на договор, а само предоставял информация и предлагал на потребителите да заявят интереса си за евентуално използване на услугите на дружеството чрез заявка за контакт, представляваща екранна форма на интернет страницата. Дружеството прилагало собствен модел на риск базирано ценообразуване, който отчитал индивидуалния рисков профил на клиента. Въз основа на този модел и изразения от потребителя интерес се изготвял Стандартен европейски формуляр за преддоговорна информация, който съдържал цялата предвидена от законодателя информация. Поради това не била и налице твърдяната от административния орган нелоялна практика. Претендират се направените разноски по производството. В съдебно заседание изложеното в жалбата и направеното с нея искане се поддържат чрез юрк.В..

Ответникът по оспорването, чрез юрк.Г. в съдебно заседание, моли за отхвърляне на жалбата като неоснователна. Счита, че оспорената заповед съдържа всички изискуеми реквизити, като са посочени и фактическите основания за издаването ѝ. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, като се запозна с изложеното в жалбата, становището на ответника и приложените по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

В рамките на програмата за осъществяване на контрол по спазване разпоредбите на ЗЗП и Закона за потребителския кредит, длъжностни лица от КЗП извършили проверка на сайта на оспорващото дружество - <https://cashpoint.bg> на „Кеш Пойнт България“ ООД като резултатите от извършената проверка са обективирани в Констативен протокол № К-2765937/28.03.2025г., приет като доказателство по делото. Установено е, че дружеството е публикувало на сайта си предложения за кредити с информация за размера на отпускания кредит, вида на погасителната вноска /седмична или месечна/ и срока на погасяване, без да е публикувало информация за основни характеристики на кредитните продукти като годишен лихвен процент, годишен процент на разходите, размер на погасителната вноска, обща сума за връщане и други условия за отпусканите потребителски кредити. На сайта в директория „Как да взема кредит“ била описана процедурата по предоставяне на кредита, състояща се в три стъпки: 1. Кандидатстване на получаване на кредит /в офис или онлайн/ чрез попълване на заявка на сайта или посещение на офис на дружеството; 2. Получаване на отговор за това дали кандидатът е одобрен в рамките на 5 минути; 3. Вземане на сумата като е посочено, че това става веднага след получаване на одобрението.

Установено било, че т.нар. „заявка на сайта“ представлява заявка за потребителски кредит, чрез предоставяне на лични данни на потребителя и избор на заемна сума за определен срок, обвързано с приемане на „Общи условия за подаване на заявка за контакт“ и съгласие с директен маркетинг – получаване от потребителя на изготвени до него предложения за продукти или услуги, които се предлагат от „КЕШ ПОЙНТ БЪЛГАРИЯ“ ООД и неговите доверени партньори.

Публикуваната на сайта информация за кредитните продукти на дружеството проверяващите установили, че не включва съществена информация - за разходите по кредита, за изискванията за

обезпечаване чрез поръчителство и/или други условия, които съпътстват кредитните продукти, т.е. липсвала информация за кредитите като продукти, а били публикувани само описателни текстове, които единствено дефинират услугата като леснодостъпна, а кредитът като съвкупност от отпусната сума за определен срок. Проверяващите също така установили, че в нито една директория от сайта на кредитора не са публикувани Общи условия за отпусканите потребителски кредити или примерен договор за потребителски кредит. В приложените на сайта документи обаче се съдържа Договор за поръчителство, а никъде предварително не била предоставена информация, че за сключване на договора за кредит се изисква поръчителство.

Липсата на съществена преддоговорна информация за кредитните продукти, включително на стандартен европейски формуляр, главният директор на Главна дирекция „Контрол на пазара“, КЗП приел, че е в противоречие с изискванията на ЗПК, тъй като съгласно чл.5, ал.1 от него, преди потребителят да е обвързан от предложение или от договор за предоставяне на потребителски кредит, кредиторът или кредитният посредник е задължен да му предостави своевременно съобразно изразените от него предпочитания и въз основа на предлаганите от кредитора условия на договора необходимата информация за сравняване на различните предложения и за вземане на информирано решение за сключване на договор за потребителски кредит. С непредоставянето на тази информация своевременно, включително на Стандартен европейски формуляр, е прието, че кредиторът извършва нарушение на ЗПК с цел да повлияе на икономическото поведение на потребителите, тъй като потребителите могат да вземат решение на база изявленията на кредитора, а не на база предварителна информация, което е квалифицирано като нелоялна търговска практика в изготвената до комисията докладна записка № 2765937/21.05.2025г.

Докладната записка и придружаващите я материали са разгледани на редовно заседание на КЗП, проведено на 02.06.2025г., резултатите от което са обективирани в Протокол № 28 от същата дата. На проведеното заседание комисията единодушно решила, че установеното при проверката на сайта на дружеството и описано в констативния протокол представлява нелоялна търговска практика по см. на чл.68г, ал.1 ЗЗП. Посочено е, че предложените от кредитора на сайта <https://cashpoint.bg> потребителски кредити са всъщност различни възможни отпуснати суми за различни възможни срокове, без информация за свързаните с тях разходи и други важни условия, тоест това не са кредити като продукт, а като обща сума/размер на кредита за определен срок, а потребителският кредит като продукт включва не само размера на отпуснатата сума за определен срок, има „цена“ и потребителят трябва да знае колко ще му струва. Потребителят трябва да избира на база не само обещания за прозрачност и коректност, посочвайки само каква сума и за колко време трябва да върне, а трябва да знае и какви разходи ще има във връзка с този заем. За да вземе информирано решение, включително за кандидатстване за отпускане на кредит, потребителят има право да сравни различни предложения и едва тогава да предостави личните си данни и да заяви отпускане на кредит. Информираното решение трябва да се базира на преддоговорна информация с основните характеристики на кредита, за разходите по кредита и всички други условия за отпускания кредит, а не на база изявления и обещания. Посочено е също, че рекламираното „бързо и удобно“ кандидатстване за кредит е представено от кредитора като нещо специално: „Без излишни такси и документи - при нас кандидатстването за кредит е изключително лесно“, а съгласно чл.10а, ал.2 ЗПК кредиторът не може да изисква заплащане на такси и комисиони за действия, свързани с усвояване и управление на кредита. Според „ТАРИФА НА „КЕШ ПОИНТ БЪЛГАРИЯ“ ООД“, кредиторът събира такси и начислява на потребителя разходи по следните кредитни продукти: „Кредит до заплата“ и „Обезпечен Потребителски кредит“. При предходна проверка на „КЕШ ПОИНТ БЪЛГАРИЯ“ ООД в офис на дружеството,

намиращ се в [населено място], с КП №К-2765930/04.03.2025г. било установено, че кредиторът отпуска на потребителите кредити с обезпечение. От предоставените при проверката Стандартни европейски формуляри за кредити се установило, че неустойката при непредоставено обезпечение е в значителен размер спрямо отпуснатия заем. Избирайки от сайта <https://cashpoint.bg> от меню „Кредити“ някой от предложените пет продукта /„К. П. Седмични Вноски“, „К. П. двуседмични вноски“, „К. П. Месечни вноски“, „К. П. Кредит до заплата“ и „К. П. Пенсионер“/, се визуализирал въпросният кредит, съставляващ сума по скала от/до, за период по скала от/до, без никаква друга информация, включително и за изискващо се обезпечение на кредита чрез поръчителство и с бутон „В. КРЕДИТ“, който води директно към заявка за кредит, с предоставяне на лични данни и съгласие с директен маркетинг, без потребителят да е получил необходимата информация за кредита като продукт.

Липсата на основна информация за кредитите /лихви, ГПР, такси, условия за одобрение и погасителни планове/, в комбинация с обещания, примамливи изявления и предложения комисията приела, че може да повлияе на икономическото поведение на потребителите и те да кандидатстват за кредит, като същевременно с това се съгласят и с директен маркетинг, като част от задължителната процедура при заявка. Практиката по предлагане на кредити на сайта на „КЕШ ПОЙНТ БЪЛГАРИЯ“ ООД е определена като недобросъвестна не само поради липса на информация и подвеждащи изявления, но и поради изискващото се принудителното съгласие за получаване на маркетингови предложения.

Посочено е, че потребителите трябва да могат да сравняват различни предложения, за да изберат най-изгодното, а в случая, повлияни от съобщения за лесно и бързо отпускане на кредит без излишни такси и документи, с прозрачни условия, без информация за тези условия, включително изискващото се обезпечение чрез поръчителство, без никаква информация за разходите по отпускане на кредита, потребителите могат да вземат грешно икономическо решение да кандидатстват за бърз кредит и едва при посещение в офис и/или получаване на документите впоследствие да се запознаят с условията и разходите по кредита и дори тогава, след като са инвестирали достатъчно време, потребителите да вземат решение, което не биха взели ако биха имали възможност да се запознаят с условията по кредита предварително.

Гореописаната търговска практика на „КЕШ ПОЙНТ БЪЛГАРИЯ“ ООД чрез сайта <https://cashpoint.bg> е прието, че противоречи на изискването за добросъвестност и професионална компетентност и може да промени или е възможно да промени съществено икономическото поведение на средния потребител, когото засяга или към когото е насочена, тъй като кредиторът „КЕШ ПОЙНТ БЪЛГАРИЯ“ ООД, без да е предоставил своевременно на потребителя необходимата информация за сравняване на различните предложения и за вземане на информирано решение за сключване на договор за потребителски кредит /информация за годишен лихвен процент, ГПР, включени в ГПР разходи, такси, условия за одобрение и погасителни планове, обща сума за връщане, включително предоставена тази информация на СЕФ/, е отправил общи примамливи съобщения за бързо и лесно отпускане на кредит, с безплатно кандидатстване, ясни и прозрачни условия, с цел да привлече потребителите да подадат заявка за кредит, като предоставят личните си данни и се съгласят с директен маркетинг, без да знаят за какъв точно кредитен продукт кандидатстват.

Последвало е издаването на обжалваната заповед, с която при идентичност на мотивите административният орган е забранил на оспорващото дружество прилагането на нелоялна търговска практика по см. на чл.68г, ал.1 ЗЗП. Заповедта, видно от отразеното в нея е връчена на представител на дружеството на 30.06.2025г., а жалбата, по която е образувано настоящото производство е подадена на 14.07.2025г.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е допустима - насочена е срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл.21, ал.1 АПК, подлежащ на съдебен контрол, подадена е в преклузивния срок за оспорване и от активно легитимирано лице - адресат на акта, за което е налице правен интерес от оспорването поради неблагоприятното засягане на правната му сфера – създаване на конкретно задължение, а именно за предприемане на определени действия – в конкретния случай преустановяване на прилагана от оспорващото дружество търговска практика.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Като извърши на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения административен акт на основанията, сочени от оспорващия и служебно – на всички основания по чл.146 АПК, съдът приема следното:

Актът е издаден от компетентен административен орган – председателя на Комисията за защита на потребителите, като компетентността му произтича от разпоредбата на чл.68л, ал.1 ЗЗП, която предвижда, че когато Комисията за защита на потребителите установи, че търговската практика е нелоялна, председателят на комисията издава заповед, с която забранява прилагането ѝ.

Неоснователно намира съдът възражението за нищожност на оспорения акт поради липса на материална компетентност, с оглед разпоредбите на ЗПК. Финансовите институции, предлагащи т.нар. „бързи кредити“ не са изключени от обхвата на ЗЗП и в частност разпоредбите, забраняващи прилагането на нелоялни търговски практики. Непредоставянето на съществена за потребителите информация по см. на чл.5 ЗПК подлежи на административно наказване, което обаче не изключва прилагането на ПАМ от вида на процесната, при констатирано от контролните органи прилагане на нелоялна търговска практика. Двете производства са отделни, самостоятелни и не се намират в състояние на зависимост едно от друго, поради което и налагането на санкция по чл.45 ЗПК няма отношение към забраната за прилагане на нелоялна търговска практика. Отделно от това следва да се посочи, че съгласно чл.41 ЗПК контролът за спазване на разпоредбите му е възложен на Комисията за защита на потребителите като според ал.5 на с.р. председателят на Комисията за защита на потребителите има право да: 1. разпорежи писмено на нарушителя да преустанови нарушението на този закон; 2. изиска от нарушителя да декларира, че ще преустанови нарушението; 3. разпорежи прекратяване или забрана на всяко нарушение на закона и ако е необходимо, да направи разпореждането обществено достояние, т.е. не е налице изземане на правомощия от ответника, каквито твърдения са наведени в жалбата.

Обратно на твърденията на оспорващия, заповедта е издадена в предписаната от закона писмена форма и доколкото разпоредбите на ЗЗП не предвиждат различни изисквания от установените в чл.59 АПК, съдържа задължителни реквизити по ал.2 от него. В акта са посочени както правните, така и фактическите основания за издаването му, което е предпоставка за упражняване на съдебния контрол за законосъобразност и осигурява възможност на жалбоподателя да организира адекватно защитата си. От фактическа страна заповедта е основана на резултатите от извършената проверка, при която е установено, че кредиторът е публикувал на сайта си предложения за кредити с информация за размера на отпускания кредит, вида на погасителната вноска и срока на погасяване, без да е публикувал информация за основни характеристики на кредитните продукти като годишен лихвен процент, годишен процент на разходите, размера на погасителната вноска, обща сума за връщане и други важни условия за отпускане на потребителските кредити като същевременно твърди предимствата на тези кредити и насърчава вземането на решение за сключване на договор за отпускането им в

процедура, състояща се от три стъпки – кандидатстване /чрез платформата или в офис/, получаване на одобрение до 5 минути, незабавно получаване на сумата след получаване на одобрението. Обратно на изложеното в жалбата, в мотивите на акта подробно са обсъдени както информацията, публикувана на сайта на оспорващото дружество, така и информацията, съдържаща се в стандартния европейски формуляр, който предоставя на клиентите си.

При постановяване на обжалвания административен акт не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат квалифицирани като съществени и съответно да мотивират неговата отмяна. Вярно е, че по делото липсват доказателства жалбоподателят да е бил уведомен по реда на чл.26, ал.1 АПК за образуваното административно производство, но това нарушение не следва да бъде квалифицирано като съществено, тъй като всички възражения, които той е могъл да направи в хода на административното производство, няма пречка да бъдат релевирани в настоящото. От друга страна изводите на административния орган са основани на информация, публикувана на интернет страницата на дружеството, т.е. фактическите установявания на административния орган не представляват информация, различна от тази, публикувана от жалбоподателя. Отделно от това, на 04.03.2025г. е извършена проверка в офис на оспорващото дружество, находящ се в [населено място], за резултатите от която е съставен Констативен протокол № К-2765930/04.03.2025г. като е изискано представянето на допълнителни документи и протоколът е връчен на представител на дружеството.

Съдът намира за неоснователно и възражението на жалбоподателя, че административният акт е издаден в нарушение на чл.35 АПК – без преди това административният орган да е изяснил релевантните за случая факти и обстоятелства, вследствие което неправилно приел, че прилаганата от търговеца практика е нелоялна. Фактическата обстановка е вярно и пълно установена от административния орган като по същество възражението на жалбоподателя, макар да се основава на твърдение за нарушение на чл.35 АПК, всъщност изразява несъгласие с направения въз основа на публикуваната от него на интернет страницата му информация, извод. Същевременно по делото не са приложени доказателства, оборващи направения въз основа на тази информация извод, че при кандидатстването за отпускане на потребителски кредит жалбоподателят не предоставя на потребителите информацията за условията по договора за потребителски кредит в пълен обем. Не се оспорва верността на информацията, установена от административния орган, напротив – твърди се, че неправилно е възприето нейното съдържание, което е довело до постановяване на оспорения административен акт.

Заповедта е издадена при правилно приложение на материалния закон, съответно отговаря и на целта на закона, формулирана в чл.68б, ал.1 ЗЗП – осигуряване на защита на потребителите срещу нелоялни търговски практики преди, по време на и след отправяне на предложение от търговец до потребител и/или сключване на договор за продажба на стоки или предоставяне на услуги.

Уредбата на нелоялните търговски практики се съдържа в Глава IV, раздел III /предишен раздел IV/ от Закона за защита на потребителите като българският закон възпроизвежда уредбата в Директива 2005/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11.05.2005г. относно нелоялните търговски практики към потребители на вътрешния пазар, наричана Директива за нелоялни търговски практики. Съгласно чл.4 ЗЗП търговецът е длъжен да

предостави на потребителя, преди придобиването на стоката или ползването на услугата, подходяща информация, позволяваща му да направи своя избор, която включва всички характеристики на стоката или услугата, които трябва да му бъдат известни, включително датата, на която търговецът се задължава да достави стоките или да извърши услугата.

С императивната норма на чл.68в ЗЗП е въведена изрична забрана за прилагане на неоялни търговски практики. Основният фактически състав на неоялната търговска практика е разписан в чл.68г, ал.1 ЗЗП, съгласно която разпоредба търговска практика, от страна на търговец към потребител е неоялна, ако противоречи на изискването за добросъвестност и професионална компетентност и ако променя или е възможно да промени съществено икономическото поведение на средния потребител, когато засяга или към когото е насочена, или на средния член от групата потребители, когато търговската практика е насочена към определена група потребители. Изведено от съдържанието на правната норма следва, че за да е налице неоялна търговска практика се изисква кумулативното наличие на три предпоставки: да е налице търговска практика, свързана с предлагането на стоки и услуги; тази търговска практика да противоречи на изискването за добросъвестност и професионална компетентност и прилаганата търговска практика да променя или да е в състояние да промени съществено икономическото поведение на средния потребител или на средния член от групата потребители, когато търговската практика е насочена към определена група потребители.

"Търговска практика", според § 13, т.23 ДР ЗЗП, е всяко действие, бездействие, поведение, търговска инициатива или търговско съобщение, включително реклама и маркетинг, от страна на търговец към потребител, което е пряко свързано с насърчаването, продажбата или доставката на стока или предоставянето на услуга на потребителите. Според § 13, т.28 ДР ЗЗП, "Добросъвестност и професионална компетентност" е степента на специални познания, умения и грижи, които може да се очаква да бъдат притежавани и проявени от търговеца спрямо потребителя съгласно почтените пазарни практики и/или принципа за добросъвестност в сферата на дейност, упражнявана от търговеца, а съгласно § 13, т.25 вр. т.31 ДР ЗЗП "Съществено изменение на икономическото поведение на потребителите" е използването на търговска практика, която намалява значително способността на потребителя да вземе информирано решение, което води до вземане на търговско решение, което потребителят не би взел без използването на тази търговска практика.

Съдът в настоящия му състав намира, че в процесния случай от оспорващото дружество е осъществена именно посочената в заповедта неоялна търговска практика.

Не се спори по делото, че жалбоподателят има качеството „търговец“ по см. на § 13, т.2 ДР ЗЗП - всяко физическо или юридическо лице, което продава или предлага за продажба стоки, предоставя услуги или сключва договор с потребител като част от своята търговска или професионална дейност в публичния или в частния сектор, както и всяко лице, което действа от негово име и за негова сметка. В това му качество оспорващото дружество прилага търговска практика – отправя предложение за сключване на договор за потребителски кредит, в т.ч. и чрез онлайн заявка на сайта, управляван от него, без да предоставя на потребителите цялата необходима и съществена информация за условията по договора. Тази практика противоречи на изискването за добросъвестност и професионална компетентност и представлява

неизпълнение на задължението по чл.5, ал.1 ЗПК от страна на търговеца. Потребителят следва да има цялата и то вярно и коректно представена информация за предлаганата услуга. В противен случай напълно реална е възможността поради предоставената непълна информация потребителят да вземе решение, което не би взел в други условия, а именно да предпочете услугите на оспорващото дружество, съответно е налице търговска практика, която е непоялна, тъй като има за резултат или е възможно да има за резултат вземане на търговско решение от средния потребител, което той не би взел без използването ѝ. Вярно е, че когато говори за среден потребител, практиката възприема потребител, който е относително осведомен и в разумни граници наблюдателен и съобразителен. Следва обаче да се съобрази и релевантния кръг от потребители на услугата, както и обстоятелството, че обичайно се касае за потребителски кредит, който не е в значителен размер, при което вниманието на потребителя е занижено. Също така на вниманието му към условията по договора се отразяват придружаващите информацията, предоставяна от кредитора, съобщения от рекламен характер за бързо и лесно отпускане на кредита, без излишни такси и документи. Представена по този начин информацията изкривява възприятията на потребителите и въз основа на нея, макар и непълна, те са склонни да сключат договор за потребителски кредит, който вероятно не биха сключили, ако разполагаха с цялата изискуема по силата на чл.5, ал.1 ЗПК информация.

По изложените съображения съдът намери оспорената заповед за законосъобразен административен акт, по отношение на който не се установява наличието на някое от отменителните основания по чл.146 АПК. Съответно жалбата срещу нея като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото на ответника се следват разноски по производството за юрисконсултско възнаграждение, чийто размер следва да бъде определен на 200 лева, предвид липсата на фактическа и правна сложност на спора.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 и чл.143, ал.3 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „КЕШ ПОЙНТ БЪЛГАРИЯ“ ООД срещу Заповед № 5179/02.06.2025г. на председателя на Комисията за защита на потребителите.

ОСЪЖДА „КЕШ ПОЙНТ БЪЛГАРИЯ“ ООД, ЕИК[ЕИК], да заплати на Комисията за защита на потребителите сумата в размер на 200 /двеста/ лева, представляваща разноски по производството.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия:

